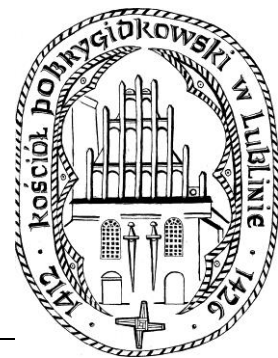

Buletyn Rektoratu

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 15 LUTEGO 2015 r. NR 7 (177)

**Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej**

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. mgr Paweł Bartoszewski
ks. kan. mgr Jerzy Cieślcki
ks. kan. dr Piotr Goliszek
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń
ks. mgr Grzegorz Musiał

ŚRODA POPIELCOWA

Szczypta prochu na czole
i słowa, które bolą:

Prochem jesteś!

Żywym, ale prochem,

Myślący, ale prochem,

mimo genialnych myśli

I wielkich osiągnięć,

Mimo dumy, że tak wiele możesz,

I możesz naprawdę!

Prochem jesteś!

Co znaczą te słowa?

Przemijanie?

Pokutę?

Śmierć?

Przypomnienie?

Tak, ale nie tylko!

Słowa te zawierają prawdę o człowieku

MSZE ŚWIĘTE w ŚRODĘ POPIELCOWĄ:

7.00; 8.00; 11.00; 16.00; 18.00

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE:

DROGA KRZYŻOWA

Piątek, godz. 10.30 i 17.30

GORZKIE ŻALE

Codziennie (oprócz piątku), godz. 10.30 i 17.30

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 16.02.

7.00

7.30

11.00 +Ewa Rykowska-Gregorianka 1

18.00 +Leszek Wdowiak (5r)

18.00+Bronisław, Edward

Wtorek, 17.02.

7.00 +Ewa Rykowska-Gregorianka 2

7.30 W intencji ofiarodawców

11.00 +Jadwiga, Henryk, Janina, Franciszek zmarłych z rodziny

18.00 +Joanna i Palemon Nowiccy, Wiktoria i Marian Czernikowie

18.00+Aleksandra, Józef

Środa Popielcowa, 18.02.

7.00 Józefa Worsa (23 r)

8.00 +Joanna

11.00 +Ewa Rykowska-Gregorianka 3

16.00 +Jerzy

18.00 +Franciszek (14 r)

Czwartek, 19.02.

7.00 +Ewa Rykowska-Gregorianka 4

7.30

8.00 **ZBIOROWA DO ŚW. JUDY**

11.00 +Józef Dajnowicz

18.00 +Jan (31 r), Sabina (19 r) zmarłych z rodziny Strzyżewskich, Grzesiuków

Piątek, 20.02.

7.00 Ewa Rykowska-Gregorianka 5

7.30

11.00 **ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**

18.00 +Leon Górski

18.00 +Aurelia (38 r), Zygmunt, Władysław, Krzysztof

Sobota, 21.02.

7.00

7.30 Ewa Rykowska-Gregorianka 6

11.00 +Helena (15 r), Stanisław, Roman

18.00 +Stanisław i Bronisława Mazur

18.00 +Zygmunt, zmarli z rodziny Winiarczyków

VII NIEDZIELA ZWYKŁA, 22.02.

7.00 +Ewa Rykowska-Gregorianka 7

8.00 +Edward Bęczkowski, Janina, Zofia

9.30 +Józef, Helena (3 r), Hanna

11.00 + Izabella, Edward, Marianna, Jan

11.00 +Marianna i Michał Wasieczko, Irena i Franciszek Gutowscy

12.00 O Boże miłosierdzie, aby Duch Święty obdarzył swymi darami Stanisława, Romana i Czesława w pełnieniu woli Bożej

13.15 +Zbigniew Kolor 30 dzień po śmierci

13.15 + Stanisława Indulska, zmarłych z rodziny Indulskich

13.15 +Stefan Adamek, Mieczysława, Józef, zmarłych z rodziny Adamków i Zarzyckich

16.00 +Marcin Nowacki, Anna Bochańska, Jan Bochański, Zofia Nowacka

18.00 +Marianna, Witold, zmarłych z rodziny Szuleckich i Szymańskich

SŁOWO NA NIEDZIELE

Bądź oczyszczony...

Każda epoka i każdy czas, każda miejscowość i wspólnota miały i mają swoich „trędowatych”. Z naszej wyobraźni odchodzi w przeszłość obraz ludzi, którzy za pomocą specjalnych kołatek wysyłali w świat alarmujący sygnał: „jesteśmy nieczyści - nie zbliżać się”. To przeszłość znana z takich opisów jak chociażby ten z dzisiejszej Księgi Kapłańskiej: „trędowaty będzie miał rozerwane szaty, włosy w nieładzie, brodę zasłoniętą i będzie wołać: Nieczysty, nieczysty! [...] Będzie mieszkał w odosobnieniu”.

Trąd jako choroba niezwykle ciężka i szpetna była dla starożytnego Izraela uosobieniem zła, grzechu, potępienia Bożego i ludzkiej ekskomuniki. Ale to przeszłość, której kres ustanowił zdjęty litością Jezus i który dotknięciem ręki rozbił to, co izolowało chorego człowieka od otoczenia, uczynił jego życie szczególnie istotnym w oczach mu współczesnych.

A czy dziś są i jakie mają miejsce ludzie spod znaku trędowatych. Są! Ich miejsce jest nieco inne niż te, których świadkami byli Ojciec Damian, Ojciec Beyzym czy Matka Teresa. Dziś swego rodzaju trąd przenika ludzkie sumienia, ludzkie relacje.... Myślę bowiem w tym momencie nie tylko o dotkniętych jakąkolwiek chorobą nieuleczalną. Ci z reguły doświadczają pomocy-solidarności ze strony najbliższych, służby zdrowia. Ale na dziś dzień myślę o trądzie ludzkich relacji: o tych wyizolowanych od otoczenia, wykluczonych społecznie, inaczej myślących, pograżonych w samotnej starości, zabłąkanych, biednych, dotkniętych oszczerstwami, wyśmiewanych. Tragedie współczesnych - często niezawinionych - trędowatych, choć w rzeczywistości trąd dotyka sumień tych, którzy winni są owych podziałów.

Trąd współczesnego człowieka to nie tylko tragedia nałogów, to nade wszystko tragedia licznych. Jesteśmy ich świadkami, ale też często sami jesteśmy w nie uwikłani: padamy ich ofiarą bądź też, przeceniając własną godność, czynimy innych ofiarami.

Nic więc nie traci z aktualności dzisiejsza ewangelia „oczyszczająca z trądu”, co więcej spieszy na ratunek, nam unikalnym w tajemnicę współczesnego trądu, światu gubiącemu szacunek do pojedynczego człowieka. (xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

OGŁOSZENIA

VI Niedziela zwykła, 15 lutego 2015r.

1. W najbliższą środę **POPIELC** – dzień rozpoczynający okres Wielkiego Postu. Msze św. w naszym kościele odprawiane będą o godz. 7.00; 8.00; 11.00; 16.00 i 18.00. W tym dniu Gorzkie Żale o godz. 17.30. Na każdej Mszy św. odbędzie się obrzęd posypania głów popiołem, który wyraża naszą gotowość do podjęcia pokuty. W tym dniu obowiązuje post ścisły czyli ilościowy i jakościowy.
2. W Wielkim Poście gromadzimy się na nabożeństwach wielkopostnych. W dni powszednie Gorzkie Żale o godz. 10.30 i 17.30, w niedzielę o godz. 17.30. W każdy piątek wspólnie będziemy rozważać Drogę Krzyżową o godz. 10.30 i 17.30.
3. W przyszłą niedzielę w naszej wspólnotcie będziemy gościć ks. Andrzeja Mizurę, Proboszcza z parafii Popkowice, która zrealizowała projekt unijny odnowy kościoła i potrzebuje wsparcia materialnego w spłacie zobowiązań remontowych.

NABOŻEŃSTWA

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Pobrygidkowskiego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.
Najbliższa we wtorek o 7.30**

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty**

Umacniajcie wasze serca!

z Orędzia Ojca świętego Franciszka
na Wielki Psot 2015

Drodzy Bracia i Siostry!

Wielki Post jest czasem odnowy dla Kościoła, wspólnot i poszczególnych wiernych. Przede wszystkim jednak jest "czasem łaski" (por. 2 Kor 6, 2). Bóg nie prosi nas o nic, czego by nam wcześniej nie dał: "My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował" (1 J 4, 19). Nie jesteśmy Mu obojętni. Zależy Mu na każdym z nas, zna nas po imieniu, troszczy się o nas i nas szuka, kiedy Go opuszczamy. Interesuje się każdym z nas; Jego miłość nie pozwala Mu być obojętnym na to, co nam się przydarza. Jednak bywa tak, że kiedy my mamy się dobrze i żyje się nam wygodnie, oczywiście zapominamy o innych (Bogu nie zdarza się to nigdy), nie obchodzą nas ich problemy, ich cierpienia i krzywdy, jakich zaznają..., wtedy nasze serce popada w obojętność - gdy ja mam się względnie dobrze i żyję wygodnie, zapominam o ludziach, którzy nie mają się dobrze. Ta egoistyczna postawa obojętności przybrała dziś rozmiary światowe, tak iż możemy mówić o globalizacji obojętności. Jest to problem, któremu jako chrześcijanie musimy stawić czoło.

Kiedy lud Boży nawraca się na Jego miłość, znajduje odpowiedzi na te pytania, które nieustannie stawia mu historia. Jednym z najpilniejszych wyzwań, któremu chcę poświęcić uwagę w tym Orędziu, jest globalizacja obojętności. Obojętność wobec bliźniego i wobec Boga jest realną pokusą także dla nas, chrześcijan. Dlatego potrzebujemy słuchać w każdym Wielkim Poście nawoływania proroków, którzy podnoszą głos i nas przebudzają.

Bóg nie jest obojętny na świat - kocha go do tego stopnia, że daje swojego Syna dla zbawienia każdego człowieka. Przez wcielenie, życie ziemskie, śmierć i zmartwychwstanie Syna Bożego otwiera się definitywnie brama między Bogiem a człowiekiem, między niebem a ziemią. A Kościół jest niczym ręka, która trzyma tę bramę otwartą poprzez głoszenie Słowa, sprawowanie sakramentów, dawanie świadectwa wiary, która działa przez miłość (por. Ga 5, 6). Jednakże świat ma tendencję do zamykania się w sobie i zamykania tej bramy, przez którą Bóg wchodzi w świat, a świat w Niego. Dlatego ręka, którą jest Kościół, nie powinna nigdy się dziwić, że jest odpychana, miażdżona i raniona. A zatem lud Boży potrzebuje odnowy, aby nie zobojętniał i nie zamknął się w sobie.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

ŚRODA POPIELCOWA

U progu Wielkiego Postu

Środa Popielcowa rozpoczyna okres czterdziestodniowego przygotowania do największej chrześcijańskiej uroczystości - Świąt Paschalnych. Wielki Post, bo tak nazywa się ten okres, trwa do początku liturgii Mszy Wieczery Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek.

Już w II wieku, dla lepszego przygotowania do przeżycia Świąt Paschalnych, dodano dwa dni postu przed tym świętem. Wspomina o tym Tertulian (+ ok. 240). Św. Ireneusz (+ ok. 202) pisze, że za jego czasów zwyczaj ten istniał również w Galii: ku czci 40-dniowego postu Pana Jezusa był nakazany post 40-godzinny (obowiązywał zatem w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę). W wieku III poszczono już cały tydzień. Wreszcie na początku wieku IV wprowadzono post 40-dniowy na pamiątkę postu Jezusa Chrystusa. Po raz pierwszy wspomina o tym św. Atanazy z Aleksandrii w liście pasterskim z okazji Wielkanocy z 334 r. Chodziło o to, aby jak najlepiej przygotować wiernych do świąt wielkanocnych.

Ostatecznie Środa Popielcowa jako początek Wielkiego Postu weszła na stałe do tradycji rzymskiego kościoła w 1570 roku. W niedzielę post nie obowiązywał i po dziś dzień nie obowiązuje - każda niedziela bowiem ma charakter święta.

Popiół. Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żałoby i pokuty, celebrowany w Środę Popielcową, znany jest w wielu kulturach i tradycjach, m.in. w starożytnym Egipcie, u Arabów i w Grecji. W Kościele pierwszych wieków biskup naznaczał popiołem jedynie tych, którzy czynili publiczną pokutę i aż do Wielkiego Czwartku byli wyłączeni ze wspólnoty. Z czasem obrzęd ten stał się znakiem postu i pokuty, odprawianej prywatnie przez wszystkich wiernych, w łączności z innymi członkami Kościoła.

W liturgii obrzęd posypania popiołem pojawił się w VIII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W 1091 r. papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako

obowiązujący w całym Kościele. W tym też czasie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych ma pochodzić z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

W Środę Popielcową, w trakcie posypywania głów popiołem, kapłan wypowiada słowa z Pisma Świętego. Ma do wyboru dwa zdania. Jeśli usłyszemy: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz” (Rdz 3,19), uświadamiamy sobie własną słabość, ułomność, przemijanie. A jeśli: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!” (Mk 1,15), przypominamy sobie, ile jeszcze mamy w sobie zła, jaka praca nas czeka.

Post. W Środę Popielcową - zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego - obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden - do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia. Prawo kanoniczne nie nakłada na wiernych natomiast obowiązku uczestniczenia w tym dniu w Eucharystii (choć jest to powszechną praktyką, z której nie powinno się rezygnować bez ważnej przyczyny).

Liturgia. W okresie Wielkiego Postu, który jest czasem pokuty i nawrócenia, Kościół, przypominając słowa Jezusa, proponuje trzy drogi przybliżania się do Boga: post, jałmużnę i modlitwę. Liturgia tego okresu jest dość wyciszona. Dominującym kolorem szat liturgicznych jest fiolet. Z obrzędów Mszy świętej znika uroczysty hymn „Chwała na wysokości Bogu” (śpiewany jedynie w czasie przypadających w Wielkim Poście uroczystości, np. św. Józefa - 19 marca, czy Zwiastowania Pańskiego - 25 marca) oraz radosna aklamacja „Alleluja” (nawet w uroczystości i święta) śpiewana przed odczytaniem fragmentu Ewangelii (zastępuje ją aklamacja „Chwała Tobie, Królu wieków” albo „Chwała Tobie, Słowo Boże”). Zakazane jest przyozdabianie ołtarza kwiatami, zaś gra na instrumentach muzycznych dozwolona jest tylko w celu podtrzymania śpiewu. Z rzadka także odzywają się dzwony. Jedynym wyjątkiem od tych ostatnich zastrzeżeń jest IV Niedziela Wielkiego Postu, zwana Niedzielą *Laetare*. W okresie Wielkiego Postu zabroniony jest udział w zabawach. Organizuje się także zwykle kilkudniowe rekolekcje, które mają pomóc w dobrym przeżyciu tego czasu.

**Wydawca: Powiżytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny p.w. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w
Lublinie**